

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἡ ἀνάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπ' τὴν Ἑνωσὴ Κέντρου δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ἰδιόμορφη φάση τῆς ἐκλογικῆς μάχης, ποὺ συνεχίζεται ἐπὶ ὀκτῶ σχεδὸν μῆνες καὶ ποὺ ἀναμένεται ὅτι θὰ λήξῃ τὴν 16ῃ Φεβρουαρίου 1964. Ἔτσι, καὶ ἀπὸ τὰ κυβερνητικὰ μέτρα τῆς Κυβέρνησης τῆς Ε.Κ. καὶ ἀπὸ τὶς προγραμματικὲς δηλώσεις τῆς στῆ Βουλῆ, δὲν μποροῦν νὰ συναχθοῦν ὀλοκληρωμένα ἀντικειμενικὰ συμπεράσματα σχετικὰ μὲ τὶς βασικὲς κατευθύνσεις τῆς οἰκονομικῆς (καὶ τῆς κοινωνικῆς) πολιτικῆς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀλλὰ μόνον ἐνδείξεις τῆς πολιτικῆς αὐτῆς καὶ αὐτὲς ἀνακατεμένες μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ «προεκλογικοῦ κυβερνητικοῦ μέτρου» ἢ τῆς «προεκλογικῆς ὑπόσχεσης», ποὺ τοὺς δίνουν ἀναγκαστικὰ ἐντυπωσιακὸν χαρακτήρα.

Τὸ «προεκλογικὸν» οἰκονομικὸν πρόγραμμα τῆς Ε.Κ. παρουσιάζεται μὲ τοὺς πρὸ κάτω πολὺ γενικοὺς στόχους:

1) Ἐπιτάχυνση τοῦ ρυθμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης «διὰ τὴν ἐπίτευξιν ὑψηλοτέρου κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος».

2) Δικαία κατανομή τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ κοινωνικὰς τάξεις καὶ περιοχὰς τῆς χώρας.

3) Πλήρης ἀπασχόληση.

Γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν στόχων αὐτῶν (ποὺ ἰσοδυναμεῖ μὲ πραγματοποίησιν τῆς λύσεως τοῦ συνόλου σχεδὸν τῶν ἐθνικῶν, κοινωνικῶν, οἰκονομικῶν προβλημάτων τῆς χώρας) ἡ Ε.Κ. θὰ μελετήσῃ «Πρόγραμμα Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως». Οἱ διακηρυσσόμενες ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Ε.Κ. διαφορὲς τοῦ προγράμματός τῆς ἀπὸ τὸ «ἑτερὸν πρόγραμμα τῆς ΕΡΕ» εἶναι ὅτι ἡ Ε.Κ. «δὲν ἀντιλαμβάνεται τοῦτο οὔτε ὡς ἀπλοῦν κείμενον, οὔτε ὡς κατάλογον ἔργων... Τὸ πρόγραμμα πρέπει νὰ ἔχῃ βάσεις «ἰδεαλιστικὰς», νὰ συλλαμβάνῃ τὰ σύγχρονα προβλήματα καὶ νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα νὰ προσαρμόζεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνολογικῆς ἐποχῆς. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ εἶναι ἀναγκαῖα ἡ συμμετοχὴ καὶ συνεργασία ὄλων τῶν παραγόντων... Δὲν εἶναι ρεαλιστικὸν τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον συντάσσεται ἀπὸ τὴν Γραφειοκρατίαν τῶν Ὑπουργείων, μακρὰν ἀπὸ τὴν ζωντανὴν πραγματικότητα.... Εἰς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀποβλέπει ἡ συγκρότησις τοῦ Ἀνωτάτου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως, τὸ ὁποῖον, ὀργανούμενον μὲ τὴν εὐρείαν συμμετοχὴν τῶν παραγωγικῶν τάξεων, θὰ καλεῖται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν εἰσηγήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ προσαρμόζουσι τὴν θεωρίαν μὲ τὴν πρᾶξιν... Διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς ἀπασχολήσεως, τὴν ἀνάσχεσιν τοῦ ρεύματος τῆς μεταναστεύσεως καὶ τὴν ἐξασφάλισιν ἰσχυρᾶς ἀνταγωνιστικῆς θέσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας εἶναι ἀνάγκη τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος νὰ γίνῃ ὑψηλότερον... Ἡ οἰκονομικὴ καθυστέρησις τῆς χώρας εὐρίσκεται εἰς στενὴν συνάρτησιν πρὸς τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ καταρτίσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ...»

Στὴν πρὸ πάνω μορφή γενικοτήτων, «δεοντολογικῶν», ἀπόψεων καὶ διακηρύξεων συνεχίζεται ὁ «προσδιορισμὸς» τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ε.Κ. ἐνώπιον τῆς Βουλῆς (ἐπίσημὰ πρακτικὰ συνεδριάσεως 20) 12) 1963).

Παρὰ ταῦτα, καὶ ἀπὸ τὰ γενικωτάτης ταύτης μορφῆς διακηρυσσόμενα ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Ε.Κ. ἀναπηδοῦν ὠρισμένα ἐρωτήματα, ὡς λ.χ.: 1) Ποιὰ, κατὰ τὴν Ε.Κ. εἶναι τὰ αἷτια τῆς ἐπικινδύνου οἰκονομικῆς στασιμότητος, ἢ ὁποῖα χαρακτηρίζεται ἀπὸ τοὺς οἰκονομικοὺς ἐγκεφάλους ἀκόμη καὶ τῆς ἀντιδραστικῆς παρατάξεως (ἐγνωεῖ τὴν ΕΡΕ) ὡς

έγγιζουσα τὰ ὅρια τῆς ἐθνικῆς ἀπειλῆς καὶ μὲ ποιά μέτρα θὰ ἄρῃ τὰ αἷτια αὐτὰ τῆς οἰκονομικῆς στασιμότητος ;

2) Ἡ ἀπόσταση μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς αὐξήθηκε ἀντὶ νὰ σμικρυνθῆ, ὅπως δείχνουν τὰ πῶς κάτω στοιχεία :

Εἰσόδημα κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ πλεόν τοῦ ἑλλ. ἐνθ. εἰσοδήματος	Δυτι. Γερμανίας σὲ Δολλάρια	Μέσος ὅρος 6 χωρῶν Ε. Ο. Κ. σὲ Δολλάρια
+ 456	+ 534	1958
+ 630	+ 85	1962

Ποιὲς εἶναι οἱ συνέπειες τῆς αὐξήσεως αὐτῆς τῆς ἀπόστασης πάνω στὶς σχέσεις τῆς καθυστερημένης οἰκονομίας μας μὲ τὶς ὑπερναπτυσσόμενες μὲ γοργοὺς ρυθμοὺς οἰκονομίες τῶν χωρῶν τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ μὲ τί μέτρα θὰ ἐπιτύχουμε ἑμεῖς «ρυθμοὺς ἀνάπτυξης ὑψηλότερους ἀπὸ τοὺς ρυθμοὺς ἀνάπτυξης τῶν χωρῶν τῆς Ε.Ο.Κ.» (!) ὥστε νὰ καλύψουμε τὴν ἀπόσταση πρὶν ἀπὸ τὴν πλήρη κατάργηση τῶν δασμῶν καὶ ἀπὸ τὴν πλήρη ἔνταξη τῆς χώρας μας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινὴ Ἀγορά ; Εἶναι, κατὰ τὴν Ε.Κ., πραγματοποιήσιμη μιὰ τέτοια ἐθνικὴ ἀνάπτυξη μὲ τόσο ὑψηλοὺς ρυθμοὺς καὶ τί προτείνει σχετικὰ μὲ τὴ σύνδεση τῆς χώρας μὲ τὴν Ε.Ο.Κ. ;

3) Τὸ ἔλλειμμα τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἴσοζυγίου ἔφθασε ἀπὸ 146 ἑκατ. δολλ. (τὸ 1955) σὲ 420 ἑκατ. δολλ. (τὸ 1963). Τί θὰ κάνῃ ἡ Ε.Κ. γιὰ νὰ σταματήσῃ ἡ συνεχιζόμενη αὐξήση τῶν εἰσαγωγῶν, καὶ μάλιστα εἰδῶν διατροφῆς παραγομένων ἐν τῇ χώρᾳ, (δηλαδὴ ἡ ἀπαράδεκτη συναλλαγματικὴ αἱμορραγία), καὶ γιὰ νὰ αὐξήσουν οἱ εἰσαγωγές, πού ἔχουν φθάσει σὲ ἀπελπιστικὴ στασιμότητα ;

4) Τί ἀξία ἔχει ἡ διαπίστωση ὅτι «ἡ οἰκονομικὴ καθυστέρησις τῆς χώρας εὐρίσκειται εἰς στενὴν συνάρτησιν πρὸς τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ» ἀν δέν ληφθοῦν ἄμεσα μέτρα γιὰ τὸ σταμάτημα τῆς μετανάστευσης νέων, ὑγιῶν, εἰδικευμένων ἐργατοτεχνιτῶν καὶ ἐπιστημόνων ; Καὶ τί σκοπὸ θὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ ἡ ἐπαναστατικώτερη «ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση» σὲ μιὰ ἀποδιοργανωμένη οἰκονομία, πού ἀποδιώχνει καὶ τὸ λίγο αὐτὸ εἰδικευμένο, ὑγιὲς καὶ καταρτισμένο ἐργατικὸ δυναμικὸ τῆς ;

5) Ἡ ἀποτυχία τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς ἄκρας δεξιᾶς ἀντανακλάται στὴν ἐρήμωση τῆς ὑπαίθρου, πού τὴν προκαλεῖ ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ μετανάστευση, ἡ ἔσχατη συνέπεια μιᾶς σειρᾶς πράξεων καὶ παραλείψεων, πού συνιστοῦν αὐτὴ τὴν «ἀγροτικὴ πολιτικὴ» (ἀπὸ 15 προβλεπόμενα ὡς ἀναγκαῖα μεγάλα ἀρδευτικὰ ἔργα, μόνον 7, καὶ αὐτὰ κατὰ τὸ γνωστὸ τρόπο, ἐκτελέσθησαν. Τὸ ἔργοστάσιο Ἀζωτούχων Λιπασμάτων καὶ ἄλλες βιομηχανικὲς μονάδες, βοηθητικὲς τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, παραμένουν δραματικὰ μνημεῖα τῆς ἀποτυχίας κάθε περιφερειακῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης. Ἡ μὴ διάθεσις τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων σὲ δ-ποιεσδήποτε ἀγορὲς (ἀνατολικές), λόγῳ τῆς ξένης κηδεμονίας καὶ ἡ ταύτιση τῶν συμφερόντων τῶν δικῶν μας καὶ ξένων κερδοσκόπων μὲ τὴν καταστροφή τῶν ἀγροτικῶν μας νοικοκυριῶν. Ἡ οἰκυστικὴ ἐξαθλίωσις τῶν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν. Τὸ μόνιμο ἄγχος τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν. Καὶ ἡ συνεχῆς πτώση τῶν ἐπενδύσεων στὸν ἀγροτικὸ τομέα, ἀφευδῆς μαρτυρία τῆς μὴ κάλυψης τοῦ παραγωγικοῦ μας κόστους ἀπὸ τίς τιμὲς ἀσφαλείας κλπ. κλπ.) ...

Μὲ ποιά μέτρα σκέπτεται ἡ Ε.Κ. ἄραγε νὰ σταματήσῃ τὴν ἐρήμωση τῆς ὑπαίθρου καὶ μὲ τί ρυθμοὺς θὰ ἀπομακρύνῃ τὰ αἷτια πού τὴν προκαλοῦν ;

Μὲ τὴν ἐλάττωσι τῶν ἐπιτοκίων τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν μόνον ;

6) Ἡ καθυστέρηση στὸ βιομηχανικὸ τομέα δὲν εἶναι μόνο ποσοτική, ἀλλὰ καὶ ποιοτική, μὲ τὴν ἔγνοια ὅτι δὲν ὑπάρχουν διαρθρωτικὲς ἀλλαγές στὴ βιομηχανία, δὲν ἔχουν δημιουργηθῆ οἱ βασικὲς βιομηχανίες ποὺ θὰ ἀποτελοῦσαν τὸν πυρῆνα γιὰ σωρευτικὴ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη.

Ἡ συγχώνευση τοῦ ΟΒΑ καὶ τοῦ ΟΧΟΑ, ποὺ ἀναφέρθηκε στὶς προγραμματικὲς δηλώσεις τῆς Ε.Κ. (στὴ Βουλὴ) δὲν εἶναι σχεδὸν κανένα μέτρο. Εἶναι ἀδιανόητο σήμερα νὰ δηλώνῃ ἓνα πολιτικὸ κόμμα χώρας μὲ τέτοια βιομηχανικὴ καθυστέρηση ὅτι «ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν θὰ στηριχθῆ κατὰ βάσιν εἰς τὴν... ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὸν ἰδιώτην ἐπιχειρηματίαν» καὶ ταυτόχρονα νὰ μιλάῃ γιὰ προγράμματα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως μὲ ἐπιταχυνομένους ρυθμούς. Καὶ ὅλα αὐτὰ νὰ φαντάζεται ὅτι θὰ συνδυασθοῦν «ἐπιτυχῶς» μὲ τὴν «ἐνθάρρυνση» ποὺ δίνει ἡ ἀναιμικὴ ἐσωτερικὴ ἀγορὰ καὶ οἱ σίγουρα ἀσυναγώνιστες ἐξωτερικὲς ἀγορές, τουλάχιστον γιὰ τὰ ἑλληνικὰ βιομηχανικὰ προϊόντα.

Ἡ ἀπελπιστικὴ ρηχότητα τῶν δηλώσεων σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ μέγα ἐθνικὸ πρόβλημα τῆς βιομηχανικῆς ἀνάπτυξης ἀποδείχνει ὅτι οὐσιαστικὰ δὲν ὑπάρχει πρόγραμμα τῆς Ε.Κ. γιὰ τὴ λύση τοῦ τεράστιου αὐτοῦ προβλήματος, ἀπ' ὅπου ἐξαρτῶνται ὅλα τὰ ἄλλα.

Μέ : α) ἄρσιν «ἀνασταλτικῶν διατυπώσεων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος»

β) «ἐπίσπευσιν τῆς μελέτης καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν βιομηχανικῶν ζωνῶν οἰκονομικωτέρας λειτουργίας τῶν εἰς αὐτὰς ἐγκατασταθησομένων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων» (Σημ.: Πρόκειται ἀσφαλῶς περὶ συγχύσεως, διότι οἱ βιομηχανικὲς ζῶνες εἶναι πολεοδομικὸν πρόβλημα. Οἱ δηλώσεις θὰ ἐννοοῦν ἴσως ἀνάπτυξιν βιομηχανικῶν περιοχῶν) ...

γ) προσέλευσιν τοῦ ξένου κεφαλαίου εἰς εὐρείαν κλίμακα. (Τί ἄλλο μπορεῖ ἀκόμη νὰ δώσῃ ἡ χώρα καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς γιὰ νὰ προσελκύσῃ αὐτὸ τὸ ξένο «ἐπιχειρηματικὸ κεφάλαιο, ὅταν τὸ «προσελκυσθέν» καλεῖται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Κυβέρνηση τῆς Ε.Κ. νὰ «ντραπῆ λιγάκι» γιὰ τοὺς ὅρους ποὺ ἐπέτυχε μὲ τὴν Κυβέρνηση τῆς ΕΡΕ καὶ νὰ δεχθῆ μιὰ κάποια ἀναθεώρηση.) Σ' αὐτὸ τὸ ἐπιχειρηματικὸ κεφάλαιο εἰς «εὐρείαν κλίμακα προσελκυόμενον» θὰ στηριχθῆ ἡ ἐκβιομηχάνισις;

Μὲ τέτοια μέτρα («γραφειοκρατικὰ») δὲν ὑπάρχει προώθηση τῆς ἐκβιομηχάνισις, καὶ δὴ μὲ τοὺς ἀπαιτητοὺς ρυθμούς ἐκείνους, ποὺ θὰ βγάλουν τὴ χώρα μας ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνη οἰκονομικὴ στασιμότητα.

7) Στὸν τομέα τῆς πίστεως εἶναι δυνατὸ καὶ ἀναγκαῖο νὰ γίνουν ριζικὲς ἀλλαγές. Δὲν πιστεύουμε ὅτι οἱ Τράπεζες θὰ πάψουν νὰ δείχνουν ἀπροθυμίαν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν εἰς κεφάλαιον ἀναγκῶν τῶν μικρῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς βιομηχανίας (παρ' ὅλον ποὺ αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ ἐπιχειρήσεις καλύπτουν στὴν Ἑλλάδα τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τοῦ τομέα τῆς Μεταποίησης) καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ προτιμοῦν νὰ δανεῖζουν μεγάλα ποσὰ εἰς ὠρισμένας ἐπιχειρήσεις, παρὰ μικρότερα εἰς πολλὰς. Τοῦτο εἶναι φυσικὸν καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ γίνεται, ἀσχέτως ἂν ἡ Ε.Κ. δίδῃ ἢ ὄχι ἐξαυρετικὴν σημασίαν εἰς τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον θὰ κληθοῦν νὰ διαδραματίσουν εἰς τὸν εὐρὺν χῶρον τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία καὶ οἱ μικρὲς βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις. Κατὰ συνέπειαν, τὸ πρόβλημα τῆς πίστεως θὰ πρέπει νὰ τεθῆ καὶ νὰ λυθῆ καὶ αὐτὸ μὲ βάση τὸ ὑπέρτατο ἐθνικὸ συμφέρον τῆς ἐπιτάχυνσης τῶν ρυθμῶν τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης.

Ἀπὸ τὸν κατατεθέντα ὑπὸ τῆς Ε.Κ. στὴν Βουλὴ προϋπολογισμὸ τοῦ 1964 συνάγονται σὲ γενικὲς γραμμὲς τὰ πιὸ κάτω :

α) Αὐξηση τῶν προβλεπομένων εἰσπράξεων κατὰ 10%, ἧτοι ἀπὸ 21.500 (1963) σὲ 23.650 ἑκατ. δρχ.

(Προφανῶς προεξοφλεῖται καὶ αὐξηση τοῦ ἀκαθάριστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ διατήρηση βασικὰ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος τῆς τελευταίας 10ετίας, παρὰ τίς ἀναφερόμενες στὶς δηλώσεις ἀσήμαντες φορολογικὲς μειώσεις καὶ ἄλλα τινὰ σχετικὰ ἐντυπωσιακὰ μέτρα)

β) Πληρωμές βάσει τῶν βαρῶν τῶν ἀναληφθέντων ὑπὸ τῶν πρὸ τῆς 3) 11) 63 Κυβερνήσεων	21.100	»	»
γ) Ἄρα διαθέσιμοι πόροι ἐξ ἐγχωρίων πηγῶν καταναλωτικοῦ προϋπολογισμοῦ	2.550	»	»
δ) Δαπάνες γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ἀναγγελθέντων ἀπὸ τὴν Ε.Κ. μέτρων			
1. Παιδείας	350	ἐκ.	δρχ.
2. Ἐλλείμματα Ἀγροτικῆς κατόπιν μειώσεως ἐπιτοκίου ἀγροτικῶν δανείων	200	»	»
3. Δαπάνη γιὰ μισθολογικὲς παροχὲς τοῖς ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Σώματος Ἀγροφυλακῆς	95	»	»
4. Διπλασιασμὸς ἀποδοχῶν δικαστικῶν	100	»	»
5. Εἰδικὲς αὐξήσεις εἰς Ἐκπαιδευτικούς Μέσης καὶ Στοιχειώδ. Ἐκπαιδεύσεως	300	»	»
6. Γενικὴ αὐξηση κατὰ 5% τῶν βασικῶν μισθῶν τῶν κρατικῶν λειτουργῶν			
7. Ἐνίσχυση Συνταξιούχων	150	»	»
Σύνολο	1.500	»	»

Σημειώνουμε ὅτι τὸ «δοθὲν προβάδισμα εἰς τὴν Παιδείαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην», ποὺ ἀντιστοιχεῖ σὲ ὕψος δαπανῶν (350+100+300) 750 ἑκατ. δραχμῶν, καί, ποὺ συμπληρούμενον καὶ μὲ τὰ 100 ἑκατ. δραχ. διὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, φθάνει τὰ 850 ἐκ. δρχ.: α) Ἄφισε παλὺ λίγα περιθώρια γιὰ αὐξήσεις (5%) τῶν μισθῶν τῶν λοιπῶν κρατικῶν λειτουργῶν καὶ τῶν συνταξιούχων. β) Περιορίσει τὸ «προβάδισμα τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου σὲ 200 ἐκ. δρχ. (100 δρχ. κατὰ ἀγροτ. οἰκογένεια) καὶ μετέτρεψε τὴ μείωση τοῦ ἐπιτοκίου τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν σὲ «ρύθμιση τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν». γ) Περιορίσει σὲ 1100 ἑκατ. τὸ διαθέσιμον ποσὸν διὰ χρηματοδότησιν «Προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων».

Δὲν βλέπουμε ὅτι μὲ τὴν «νέαν οἰκονομικὴ πολιτικὴ», ὅπως ἐκφράζεται στὸν Πρ)σμὸ 1964 τῆς Ε.Κ., μὲ τοὺς πρὸ πάντων συγκεκριμένους ἀριθμοὺς εἶναι δυνατὸ νὰ γίνῃ ἔστω καὶ ἀπλὴ στροφὴ πρὸς τοὺς 3 βασικοὺς στόχους, ποὺ σωστὰ ἐπισήμανε καὶ ἡ Ε.Κ. μαζὺ μὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα: δηλαδὴ τὴν ἐπιτάχυνση τοῦ ρυθμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης διὰ τὴν ἐπίτευξιν ὑψηλοτέρου κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος, τὴν δίκαιαν κατανομήν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ κοινωνικὰς τάξεις καὶ περιοχὰς τῆς χώρας καὶ τὴν πλήρη ἀπασχόληση.

Βλέπουμε ὁμῶς σίγουρη τὴν αὐξηση τοῦ ποσοῦ ποὺ θὰ κληθῆ νὰ καταβάλλῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς στὸ 1964 κατὰ 2.150 ἑκατ. δρχ. (=23.650 — 21.500) περισσότερα ἀπ' τὸ 1963.

Βλέπουμε ἀκόμη τὴν συνέχιση τῶν πληρωμῶν βάσει τῶν ὑπὸ τῶν πρὸ τῆς 3) 11) 63 Κυβερνήσεων ἀναληφθέντων βαρῶν (ὕψους 21.100, στρατιωτικῶν δαπανῶν, δημοσίου χρέους κλπ.) καὶ τὴν Ε.Κ. νὰ ἀντιλαμβάνεται τὸ Πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ὅχι «ὡς ἀπλοῦν κείμενον οὔτε ὡς κατάλογον ἀσύνδετων ἔργων (ὅπως τὸ ἀντιλαμβάνετο ἡ ΕΡΕ), ἀλλὰ ὡς «ἀπαρίθμηση κανόνων καλῆς συμπεριφορᾶς, καθησυχαστικῶν ὑποσχέσεων καὶ διαβεβαιώσεων, ἀφορισμῶν, γενικοτήτων, ρητορικῶν σχημάτων κλπ.», τὰ ὅποια πάντα ὑπόκειται νὰ μελετήσῃ καί, μὲ τὴ βοήθεια κάποιου Ἀνώτατου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου νὰ μετατρέψῃ σὲ «Πρόγραμμα Οἰκονομικῆς Ἀνάπτυξης». Μήπως αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς Ε.Κ. μέσα στὴν τόσο μακρὰ πικρὴ πεῖρα τῆς χώρας, δὲν κατόρθωσαν νὰ ἔχουν καταλήξῃ σὲ συγκεκριμένα καὶ σαφῆ μέτρα, ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν ἄμεσα γιὰ τὴν ἀνακοπὴ τῆς πορείας τῆς χώρας πρὸς τὴν ἐθνικὴ οἰκονομικὴ καταστροφὴ καὶ τὴ στροφὴ πρὸς μιὰ ταχύτατη ἀνάπτυξη καὶ ἀναγέννηση σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς;

Η ΣΥΝΤΑΞΗ